

A Debreceni Szemle elismerő oklevelében részesülők méltatása

Maticsák Sándor

A Debreceni Szemle és a Magyar Tudományos Akadémia egyaránt egyik legfontosabb feladatának tekinti az áltudományos nézetek elleni fellépést. Ebben a törekvésben a folyóirat és a magyar szellemi élet nagyon sokat köszönhet Maticsák Sándor professzornak, a finnugor és magyar nyelvtörténet kutatójának. 2020-ban megjelent könyve, A magyar nyelv eredete és rokonsága az utóbbi években alaplámpa, biztos hivatkozási pont lett. A Debreceni Szemlében azóta is jelentek meg a magyar nyelv eredetével foglalkozó és a tudománytalan nézeteket meggyőzően cáfoló írásai. 2025 májusában Szekanecz Zoltán orvosprofesszorral archeogenetikai konferenciát szervezett, amelynek előadásai a folyóirat tavalyi 3. számában jelentek meg Maticsák professzor szerkesztésében. A négy írás, melyeknek szerzői között van nyelvész, adatkutató, genetikus és régész, az évfolyam legszínvonalasabb és legnagyobb olvasottságot elért tematikus blokkjának bizonyult. Jól mutatja, hogy a valódi tudomány nem az eddigi nézetekhez való merev ragaszkodást jelenti, éppen ellenkezőleg: további kutatásokra, összefüggések feltárására és ezek alapján új következtetések levonására törekszik. A hipotézist hipotézisnek nevezi, a tényeket tiszteletben tartja,

az értelmes viták elől nem tér ki. Az írások árnyalják, sőt módosítják a magyar őstörténetről eddig alkotott képünket.

Nyul Imre a *Debreceni Szemle* törzsszerzői közé tartozik. Minden olyan olvasó keresi az írásait, akit érdekel Debrecen településtörténete, és aki megbízhatóan dokumentált, egyszersmind olvasmányos és gazdagon illusztrált cikkekből szeretne tájékozódni. Ismerjük Nyul Imrét a debreceni kertségeket bemutató könyvsorozatról is, de a *Debreceni Szemlé*ben a város építészettörténetének jelentős alakjait mutatja be, ismert és elfeledett személyiségeket egyaránt: olvashattuk cikkeit Stegmüller Árpádról, vári Szabó Tiborról, Horváth Jánosról. A lap elmúlt évfolyamában a legnagyobb olvasottságot ismét egy olyan személyiségről szóló írása érte el, akinek a nevét sokan ismerik, de kevesen tudják ki volt, és milyen nyomot hagyott a városban. Az „Ary Lajos, Debrecen város egykori »pénzügyminisztere«” című tanulmány föltárja, hogy Ary Lajos 35 éven át volt a város főszámvevője. Nyul Imre részletesen bemutatja a család történetét, Ary Lajos pénzügy-igazgatási és művészetpártoló tevékenységét, valamint ismerteti, hogy milyen épületek őrzik az emlékét. Mint Nyul Imre minden írása, ez is tudományos alapossággal készült, ezért nemcsak a szélesebb olvasóközönségnek kínál szórakoztatva tanító olvasmányt, hanem a további helytörténeti kutatások számára is hasznos adalék lesz. Az oklevéllel ezt a színvonalas alkotómunkát ismerjük el már másodízben.